

Eugenijus Dicevičius: Patriotizmas ir garbė būti lietuviu tapo labai svarbia gyvenimo dalimi

Kalbino ARŪNĖ JONIKAITĖ

Eugenijus Dicevičius, kurį daugelis pažįsta kaip garsių lietuviškosios estrados šlagerių atlikėją įvairiausiuose lietuviškuose renginiuose JAV, prieš kone 15 metų nė nebūtų pagalvojęs, kad išvyks gyventi taip toli - net į pačią Ameriką. Tuomet Augis iš tiesų buvo daug žadantis jaunas politikas - Utenos apskrities administracijos vyr. ekonomistas. Šiandien šis daugybę lietuviškų renginių organizuojantis ir juose pats dalyvaujantis Amerikos lietuvis džiaugiasi, jog net ir gyvendamas taip toli nuo gimtinės turi galimybę puoselėti ne tik lietuvių kalbos grožį, bet ir muzikinį skonį bei realiais pavyzdžiais parodyti plačiajam pasauliui, kokia nuostabi yra mūsų gimtinė - Lietuva.

Eugenijus Dicevičius scenoje, Asm. archyvo nuotr.

Pradėkime nuo Jūsų atvykimo į JAV. Kas ir kada Jus pastūmėjo tokiam svarbiam gyvenimo žingsniui?

Su žmona Jurgita susituokėme 2001 metų liepos 14 dieną Kauno rotušėje. Tuomet ji jau buvo JAV pilietė, todėl aš taip pat gavau teisę įsigyti vadinamąją „žaliąją kortelę“ ir legaliai gyventi Amerikoje. Neturėjome labai svarių priežasčių išvykti iš Lietuvos, bet paprasčiausiai nusprendėme pabandyti kurti gyvenimą svetur, juo labiau kad Jurgitos šeima jau gyveno čia, Klivlande. Negaliu paneigti, kad finansinės galimybės šioje šalyje taip pat prisidėjo priimant svarbų sprendimą emigruoti.

Lietuvoje užsiėmėte politika - kandidatavote į Utenos miesto tarybą. Ar

atvykęs į Ameriką ir toliau tęsėte politinę-visuomeninę veiklą?

2000-aisiais dalyvavau Utenos miesto tarybos rinkimuose, tačiau išrinktas, deja, nebuvau. Tuo metu dirbau Utenos apskrities vyr. ekonomistu. Atvykęs į JAV, kaip ir daugelis tėvynainių, kurių laiką turėjau dirbti kitokius darbus, nes reikėjo išmokti kalbą, šios šalies gyvenimo principus ir kultūrą. Po keleto metų pradėjau daugiau įsitraukti į išėivijos lietuvių veiklą Klivlande ir dabar tai yra vienas iš mano pagrindinių užsiėimimų.

Kokią šiandieninę Lietuvą matote iš šono? Ko labiausiai pasiilgstate galvodamas apie gimtinę?

Šiandieninė Lietuva yra laisva, ekonomiškai stipri ir visavertė Europos Sąjungos ir pasaulio bendruomenės šalis. Narystė NATO užtikrina šalies saugumą. Malonu matyti jau beveik tris dešimtmečius ekonomiškai ir kultūriškai augančią Lietuvą. Lietuvoje tebegyvena mano mama ir sesė su šeima. Jų labiausiai ir pasiilgstu, tačiau šių laikų technologijos padeda gerokai sutrumpinti atstumą. Kiekvieną savaitgalį kalbame su savo artimaisiais per „Skype“: taip „nukeliaujame“ į Lietuvą ir pasimatome vieni su kitais.

Kaip vertinate šiandieninę Lietuvos politiką? Ar lietuvių išėivija turėtų vaidinti joje didesnę vaidmenį?

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, šalies politika turėjo gimti ir užaugti kaip kūdikis ir kartu pasveikti nuo „sovietinio maro“. Užaugo dvi kartos politikų, kurie sėkmingai integruoja mūsų šalį į pasaulio pažangiausių šalių gretas, pasitelkdami ir užsienyje gyvenančių lietuvių organizacijų patirtį. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė jau dabar atlieka svarų vaidmenį Lietuvos politikoje ir kasdieniniame gyvenime. Puoselėjama lietuvių kalba, kultūra, finansiškai remiami įvairūs projektai bei renginiai. Pasaulio, o ypač JAV, lietuviai ir anksčiau labai daug prisidėjo materialiai ir politiškai, kad Lietuva ir vėl taptų laisva.

Gyvendamas Klivlande užsiimate daugybe veiklų: vedate vietinę lietuvių radijo laidą „Šiaurinis krantas“, dainuojate, prisidedate prie daugelio lietuviškų projektų bei muzikinių renginių, padedate kurti lietuviško paveldo objektus... Iš kur semiatės tiek energijos ir entuziazmo lietuvybei puoselėti?

Meilė mūsų šaliai, kalbai, kultūrai ir žmonėms skatina vykdyti šias veiklas. Man

asmeniškai, gyvenant toli nuo Lietuvos, patriotizmas ir garbė būti lietuviu tapo labai svarbia gyvenimo dalimi. Mes taip pat stengiamės, kad mūsų vaikai, augantys JAV, jaustų tą patį. Patriotizmo mokiausi kad ir iš tokių Amerikoje gyvenančių lietuvių patriotų „visu etatu“, kaip mano ilgametis draugas Laurynas R. Misevičius, kuris yra ir ilgametis ŠALFASS (Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjungos), JAV Lietuvių Bendruomenės, Lietuvių Fondo, o dabar dar PLB veikėjas.

Dažnai Jus galima išvysti kartu su Jūsų paminėtu bendraminčiu Laurynu Misevičiumi ir kitais artimiausiais JAV lietuviais dalyvaujant įvairiausiuose lietuviškuose renginiuose Šiaurės Amerikoje. Visai netrukus, rugsėjo 14 dieną, šeštadienį, drauge su žmona Jurgita vyksite į Portlandą, kur „Rooster Rock State“ parke antrą kartą koncertuosite Šiaurės Vakarų pakrantėj šalia unikalaus grožio Kolumbijos upės. Sakykite, iš kur kilo tokia meilė muzikai?

Meilė muzikai mane lydėjo visą mano sąmoningą gyvenimą. Esu visiškai savamokslis tiek dainavimo, tiek instrumentinės muzikos srityje, galbūt tai ir paskatina norą muzikuoti. Oregone koncertuosiu jau trečią kartą ir esu labai dėkingas organizatoriams už pakartotiną pakvietimą. Bus malonu vėl susitikti su Laurynu, Ingrida ir kitais Portlando lietuviais, dabartine Lietuvių Bendruomenės pirmininke Giedre ir Vilmantu, su kuriais jau esame tapę artimais draugais.

Su bendraminčiu Laurynu R. Misevičiumi iš Portlando pirmą sykį viešėdamas Oregone prieš porą metų. Asm. archyvo nuotr.

Ar Jūsų repertuaras sudarytas tik iš estradinių popmuzikos dainų lietuvių kalba, ar atliekate kūrinius ir kitomis kalbomis?

Mano repertuare yra per tris šimtus lietuviškų, anglišku ir net ispaniškų dainų. Beveik prieš metus mane pakvietė dainuoti Klivlando lietuvių vyrų vokalinis ansamblis „Veinkartiniai“, su kuriuo atliekame lietuvių liaudies ir angliškas klasikines dainas. Taip pat buvau pakviestas dainuoti pirmu tenoru puikiai žinomame lietuviškame Ohajaus valstijos chore „Exultate“.

Žinome, jog prisidedate prie Klivlando lietuvių kultūrinio darželio, įkurto dar ketvirtajame praeito amžiaus dešimtmetyje, puoselėjimo. Iš kur kilo idėja įsijungti į kultūrinį Lietuvos paveldo kūrimą svetur?

Klivlendo lietuvių kultūriniai darželiai buvo įkurti 1936 metais ir dabar tik stengiamės juos prižiūrėti, kad šis unikalus paminklas dar daug metų būtų lietuviškų švenčių vieta ir vienas gražiausių mūsų tautos simbolių už Atlanto. Prieš dvejus metus buvau išrinktas šių darželių priežiūros komiteto pirmininku, taigi kartu su bendražygiais puoselejame ir prižiūrime šį tautinį paveldą.

Kiekvienų metų rugpjūčio mėnesio antroje pusėje Klivlendo kultūriniuose darželiuose vyksta „One World Day“ (liet. „Vieno bendro pasaulio dienos“) šventė, kur mes su kitomis tautomis žygiuojame parade, švęsdami mūsų laisvę ir pristatydami Lietuvą pasauliui. Pavyzdžiui, pernai, švęsdami Lietuvos Nepriklausomybės šimtmetį, nešėme šimtą lietuviškų vėliavų. Na, o šiemet žygiavome parado priekyje kartu su latviais ir estais, taip minėdami Baltijos kelio trisdešimtmetį.

Su kitais lietuviais, latviais ir estais „One World Day“ parade Klivlande, šiemet skirtame Baltijos kelio 30-mečiui. Asm. archyvo nuotr.

Kokiais dar lietuviškais projektais užsiimate?

Be muzikavimo, dar garsinu koncertus, spektaklius ir kitus renginius Klivlande ir

kituose miestuose. Organizuoju koncertus dainininkams iš Lietuvos. Dažnai tenka priimti atlikėjus savo namuose, nes turiu nemažai draugų Lietuvoje, o taip dar ir lengviau susiderinti būsimų koncertų detales.

Drauge su Lietuvių Fondu, Lietuvių paramos fondu Klivlande ir Latvių kredito unija š. m. rugsėjo 29 dieną, Vilebyje (Willoughby, Ohajaus valst.) Andrews Osborne akademijoje organizuojate A. Bražinsko dviejų dalių miuziklo „Šnekučiai“ spektaklį, pastatytą pagal P. Cvirkos novelę „Meisteris ir sūnūs“. Miuzikle dalyvaus populiarūs Lietuvos dainininkai. Ar daug keblumų kilo organizuojant tokio masto renginį taip toli nuo gimtinės?

Šis miuziklas į JAV atkeliauja jau antrą kartą. Vasario mėnesį jį rodėme Čikagoje. Visi bilietai buvo išparduoti ir daug norinčių žmonių net nebegalėjo miuziklo pamatyti. Pasitarę su miuziklo prodiuseriu Žygiu Janusu ir režisieriumi Nerijumi Petroku, nusprendėme pakartoti jo premjerą Klivlando apylinkėse. Mūsų vietovė buvo parinkta todėl, kad yra viduryje tarp daugelio kitų miestų, tokių kaip Kolambusas (Columbus-OH), Detroitas, Ročesteris (NY) ir netgi Torontas (Kanada). Taip tikimės parodyti šį renginį kuo daugiau žmonių, nes kitos galimybės išvysti „Šnekučius“ už Atlanto greičiausiai nebebus. Na, o organizuojant tokio masto renginius visuomet yra daug darbo. Reikia surasti ir išnuomoti salę, pasirūpinti maitinimu, transportu, nakvyne svečiams. Scena turi būti tinkamai įgarsinta ir apšviesta. Vienam visą darbą atlikti būtų neįmanoma, todėl esu labai dėkingas savo draugams ir bendraminčiams Klivlande ir Čikagoje, kurie labai daug dirba, kad šis mūsų grandiozinis renginys būtų sėkmingas. Kviečiu visus paskutinį šio mėnesio sekmadienį apsilankyti Klivlande, tądien po lietuviškų šv. Mišių **Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos bažnyčioje atvykite į Lietuvių klubą, kuriame Jūsų lauks tradicinės mūsų virtuvės priešpiečiai, o nuo 2 val. Andrews Osborne akademijos salėje kaimyniniame Vilebio miestelyje (adresu 38588 Mentor Ave) prasidės patys „Šnekučiai“**. Tokios apimties koncerto Klivlande nėra buvę pastaruosius 10, o gal net ir visus 20 metų. Bilietus galite įsigyti iš anksto paspaudę šią nuorodą <https://www.eventbrite.com/e/snekuciai-snekuciai-cleveland-tickets-69156022525> arba, iškilus klausimams, skambinkite man mob. tel. 1-216-466-1633, rašykite el. paštu *eugene_dicev@yahoo.com*.

Ar ateityje, galbūt net ir kartu su Laurynu Misevičiumi, planuojate organizuoti kultūrinių renginių lietuviams, gyvenantiems kitose šalyse, ne

tik JAV ir Kanadoje?

Be jokios abejonės. Su Laurynu draugaujame ir bendradarbiaujame jau daugelį metų ir iki šiol visi bendri projektai buvo sėkmingi, taigi esu tikras, kad dar daug lietuviškų darbų nuveiksime kartu vardan tos Lietuvos, ir ne tik Šiaurės Amerikoje!

O gal planuojate išleisti ir savo paties dainų albumą?

Esu sukūręs pakankamai dainų keliems albumams, tačiau ilgiausiai užtrunka dainas įrašyti. Visus instrumentus įgroju pats, netgi programuoju mušamųjų mašiną, o taip pat įdainuoju viską. Dar tenka dirbti ir kasdieninį darbą, todėl beveik visos dienos tiesiog tampa per trumpos. Ateityje tikrai planuoju išleisti muzikos albumą, o šiandien teks pajuokauti, kad gal kai išėsiu į pensiją.

pasauliolieuvlis.lt